

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **3. 10. 2018** a je

VYKONATELNÉ dne **9. 10. 2018**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severočeskou oblast dne **16.10.2018**

Číslo jednací
ČTÚ-31 069/2018-635/V. vyř. - PJ

Ústí nad Labem
4. 9. 2018

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. **Návrhu** navrhovatele, **CENTAQUIS LIMITED**, se sídlem Stasinou & Boumpoulinas 3, 1060 Nicosia, Cyprus (**dále jen "navrhovatel"**), **právně zastoupen: Mgr. Dittrich Michal, advokát, IČO 714 46 648**, se sídlem na adrese Na Březince 930/6, Smíchov, 15000 Praha 5 (**dále jen "advokát navrhovatele"**), **zn. RIO2847, se vyhovuje** a odpůrce, **RŮŽENA STOJKOVÁ, nar. 27. 3. 1961**, trvalým pobytem Dukelských hrdinů 284, Maršov, 41742 Krupka (**dále jen "odpůrce"**), je podle ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích **povinen uhradit dlužné ceny** za poskytnutou službu elektronických komunikací, **v celkové výši 1 451,00 Kč a příslušenství**, za Smlouvu, číslo 2378889, a to konkrétně za:

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	příslušenství - úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství - úroky z prodlení od - do
01.07.2014 — 31.07.2014	100,00	8,05	30.07.2014 — do zaplacení
01.07.2014 — 31.07.2014	125,00	8,05	26.08.2018 — do zaplacení
01.08.2014 — 31.08.2014	299,00	8,05	25.09.2014 — do zaplacení
01.08.2014 — 31.08.2014	100,00	8,05	27.08.2014 — do zaplacení
01.09.2014 — 30.09.2014	299,00	8,05	25.10.2014 — do zaplacení
01.10.2014 — 31.10.2014	100,00	8,05	17.10.2014 — do zaplacení
01.10.2014 — 31.10.2014	299,00	8,05	25.11.2014 — do zaplacení
01.11.2014 — 30.11.2014	129,00	8,05	25.12.2014 — do zaplacení

to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200392414/6800, pod variabilním symbolem 2378889.

II. **Odpůrce je** podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích **povinen uhradit** navrhovateli **náhradu nákladů** potřebných k účelnému uplatňování práva **ve výši 200,00 Kč za uhrazený správní poplatek, dále ve výši 1 451,00 Kč za právní zastoupení**, a to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200385644/6800, pod variabilním symbolem 2378889.

Odůvodnění:

Dne 1. 6. 2018 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u smlouvy uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Navrhovatel, jakkoliv není společností, která za předmět své podnikatelské činnosti zvolila poskytování služeb elektronických komunikací, prokázal vlastnictví pohledávky, a to předložením Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 8. 3. 2017 mezi společností RIO Media, a. s., na straně jedné jako Postupitel, a společností CENTAQUIS LIMITED, na straně druhé jako Postupník.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 1 760,00 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- Plná moc, Osvědčení o registraci plátce DPH, Místopřísežné prohlášení,
- Smlouva o poskytování veřejných služeb, Předávací protokol
- Specifikace služeb pro rezidentního zákazníka, Všeobecné obchodní podmínky,
- Daňové doklady,
- Smlouva o postoupení pohledávek, Předžalobní upomínka, Podací lístek.

Vzhledem ke skutečnosti, že návrh petitu obsahoval mimo jiné částky, o nichž není Český telekomunikační úřad kompetentní rozhodnout (v daném případě se nejednalo o služby elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích), bylo správní řízení v částce 309,00 Kč s příslušenstvím Usnesením ze dne 20. 7. 2018, č. j. ČTÚ-31 069/2018-635/PiJ, odloženo.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 30. 7. 2018 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jim bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Zásilka byla doručena odpůrci v souladu s ust. § 129 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích a dále v souladu s ustanovením § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění.

Strana odpůrce se vyjádřila k podkladům pro vydání rozhodnutí, a to dne 29. 8. 2018, kdy uvedla, že zůstává bez námitek k předloženým listinným důkazům. Správní orgán poučil odpůrce o možnostech spojených s uplatnění žádosti o peněžité plnění dluhu prostřednictvím režimu splátek. Uzavření smluvního vztahu, nadto samotné užívání poskytovaných služeb nebylo nikterak zpochybněno. Strana navrhovatele své podání již dále nerozšířila.

Správní orgán se tedy začal zabývat otázkou důkladného posouzení zejména navrhovatelem předloženého důkazního materiálu. Po jeho vyhodnocení dospěl k závěru, že skutková zjištění lze považovat za dostatečná. Povaha a směřování správní úvahy při vyhodnocení návrhu pak vychází ze skutečností, jež jsou opsány v následujících odstavcích.

Smluvní vztah mezi právním předchůdcem navrhovatele, poskytovatelem služeb elektronických komunikací, a odpůrcem, uživatelem těchto služeb, vznikl v okamžiku, kdy došlo k podpisu:

- „Smlouva o poskytování veřejných služeb elektronických komunikací“, č. 2378889, a to dne 15. 5. 2014. Předmětem smluvního ujednání se stala aktivace a dodávání služeb nabízeného tarifu „TV Klasika - HFC“. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou, nejméně však na dobu trvání v délce 24 + 2 měsíce.

V souhrnu správní orgán uvádí, že má za zcela prokázané, kdy, mezi kým a jakým způsobem došlo k uzavření smluvního vztahu.

Služby elektronických komunikací byly odpůrci dodávány v souladu s obsahem účastnické smlouvy. Odpůrce těchto služeb čerpal a původní věřitel za jejich odběr vystavoval pravidelná měsíční vyúčtování.

Odpůrce, který se svým podpisem na uvedené smluvní dokumentaci zavázal k řádnému užívání služeb, a to vč. úhrady, upadl v prodlení počínaje datem 26. 8. 2014.

Předžalobní upomínkou ze dne 13. 9. 2017 vyzval advokát navrhovatele dlužníka ke splnění vymáhané pohledávky – 1 760,00 Kč. Ve stanoveném termínu dlužník (odpůrce) svůj závazek nesplnil, ani nepředložil případný návrh konstrukce řešení sporu – plnění.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že uvedený dluh specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí skutečně vznikl a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení splatných od 1. 1. 2014 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 2 nařízení vlády 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, vydaným k provedení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek. Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 200,00 Kč.

Dále pak advokát navrhovatele uplatnil ve sporném řízení náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to v celkové výši 4 719,00 Kč včetně DPH (sazba DPH byla požadována ve výši platné v době podání návrhu). Z toho činí 3 630,00 Kč za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení, předžalobní upomínka, tj. 3 x 1 000,00 Kč + 3 x 210,00 Kč DPH) a 1 089,00 Kč za náhradu hotových výdajů ve výši (3 x 300,00 Kč + 3 x 63,00 Kč DPH).

Správní orgán je toho názoru, že podle ustanovení § 10 odst. 1), vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 5 000,00 Kč. Navrhovatel v tomto správním řízení učinil pouze dva úkony právní služby, a to, když převzal a připravil zastoupení, nadto učinil písemné podání návrhu. Z tohoto důvodu mu náleží odměna v celkové výši 3 146,00 Kč, kdy z toho činí 2 420,00 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení – 2 x 1 210,00 Kč) a ve výši 726,00 Kč za náhradu hotových výdajů (2 x 363,00 Kč).

Ačkoliv měl navrhovatel ve věci plný úspěch, byla v jeho prospěch správním orgánem přiznána náhrada nákladů ve snížené výši. Při rozhodování o nákladech vycházel správní orgán z důvodů, které vedl Ústavní soud ČR v nálezech, sp. zn. I. ÚS 3923/2011, I. ÚS 988/2012 a I. ÚS 2358/2012.

Ve svém nálezu, sp. zn. I. ÚS 3923/11, Ústavní soud konstatoval, že „v řízeních zahájených na základě tzv. formulářových žalob, jimiž žalobce žádá zaplacení bagatelního peněžitého plnění, které vyplývá z rovněž formulářově zpracované spotřebitelské smlouvy, přísluší advokátu žalobce v případě plného úspěchu ve sporu odměna ve výši nepřesahující jednonásobek vymáhané jistiny“. Rozhodování o nákladech sporných řízení mimo rámec vyhlášky má být pro futuro (do budoucna) obvyklou praxí, a sice za splnění následujících podmínek, kterými jsou:

- jde o tzv. bagatelní věc;
- ke zpracování žaloby dochází tzv. formulářovým způsobem, takže se jedná v podstatě o administrativní úkon, nikoli o úkon právní služby;
- podstatou řízení je plnění ze spotřebitelské nebo obdobné smlouvy zpracované formulářovým způsobem, při jejímž sjednávání neměl dlužník reálnou možnost sjednat svá práva a povinnosti jinak než podle vůle poskytovatele (tzv. adhezní smlouvy – např. i smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací);
- právo na peněžní plnění vymáhá jiný než původní věřitel.

Uvedené podmínky přitom nemusejí být splněny kumulativně, tj. všechny současně.

V nálezu, sp. zn. I. ÚS 988/12, Ústavní soud ČR výslovně uvedl, že „za účelně vynaložené náklady lze považovat takové náklady, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu. Tomuto pravidlu však nelze přisuzovat absolutní, bezvýjimečnou povahu; mohou se vyskytovat i situace, za nichž náklady spojené se zastoupením advokátem nebude možno považovat za nezbytné k řádnému uplatňování nebo bránění práva u soudu. O takové případy jde zejména v případě zneužití práva na zastoupení advokátem.“

Správní orgán se v prvé řadě důkladně zabýval otázkou, zda navrhovatelem požadovaná částka za právní zastoupení je nákladem k účelnému uplatňování práva. Při této úvaze analogicky použil některé zásady pro přiznání náhrady nákladů řízení uvedené ve výše zmíněných nálezech a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě není možné automaticky postupovat podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a přiznat navrhovateli náhradu nákladů za dva úkony právní služby a dva režijní paušály spolu s DPH.

V první řadě je nezbytné vyjasnit, co je účelně vynaložený náklad na uplatňování práva. Předně, posuzovaný případ je typově identický se stovkami jiných návrhů, jež jsou podávány navrhovatelem k Úřadu. K jejich vytvoření a následnému podání není potřeba právního vzdělání, tvorba návrhu samotného se omezuje jen na vyplnění elektronického formuláře, nedá se tak mluvit o právním ale o administrativním úkonu. Návrhy se liší pouze ve specifikaci osoby odpůrce a předmětu řízení, jinak se jedná o skutkově totožné případy. Dále správní orgán konstatuje, že navrhovatel má k dispozici vlastní kvalifikovaný personál, který je schopen vyplnit a odeslat návrh na zahájení řízení. Zastoupení advokátem tak s ohledem na výši dlužné částky znamená zvyšování nákladů neúměrné požadované jistině.

Podle názoru Ústavního soudu vyjádřeným v nálezu ze dne 27. 11. 2012, I. ÚS 2358/2012, je v řízení, jež je zahájeno „formulářovou“ žalobou, a nárok je uplatňován vůči spotřebiteli, přičemž ten vznikl ze smlouvy, avšak spotřebitel je fakticky vyloučen z možnosti sjednat si podmínky plnění s jiným obsahem (typicky např. mj. smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací), s ohledem na nutnost dodržení principu proporcionality mezi výší vymáhané částky a náhrady nákladů spravedlivé, aby výše odměny za zastupování žalobce advokátem byla určena tak, že zpravidla nepřesáhne jednonásobek vymáhané jistiny.

A právě s ohledem na výše uvedené má správní orgán za to, že za současného působení uvedených okolností tzn. jednoduchost a administrativní povahu podání, výši dlužné částky v porovnání s výší požadovaných nákladů řízení a dispozicí s vlastním personálem schopným sepsání a podání návrhu na zahájení řízení, je navrhovatelem vznesený nárok na náhradu nákladů řízení nepřiměřený nákladům, které navrhovateli vznikly a tím i neúčelně vynaložený ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Přiznání náhrady nákladů řízení v požadované výši by neodpovídalo povaze a náročnosti řízení a rozsahu poskytovaných služeb v rámci skutečného průběhu projednávané věci.

Vzhledem ke skutkové jednoduchosti, jakož i dalším znakům těchto případů výše uvedeným, nevyžadujícím poskytnutí právních služeb ve větším rozsahu, přiznal správní orgán náhradu nákladů pouze účelně vynaložených, a to ve výši zaplaceného správního poplatku a za právní zastoupení ve výši jistiny, která je předmětem tohoto správního řízení.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přizná správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Po ztotožnění se s přijatými právními závěry bylo o náhradě nákladů řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má přitom za prokázané, že odpůrci žádné náklady v souvislosti s bráněním práva nevznikly (odpůrce žádné náklady neuplatnil, ani jejich vznik neprokázal, nedoložil).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Bc. Josef Pithart v. r.
rada

Otisk úředního razítka

Za správnost: Bc. Josef Pithart, 16. 10. 2018

Vypraveno dne: 13. 9. 2018